

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/86/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116219482
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8116219482.5

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu Z. D., H.. XX.X.XXXX, C. F. XXX, XXX XX E., právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanému Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731, právne zastúpenému De minimis, spol. s r.o., so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 819,37 eura a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 819,37 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 57034495 zo dňa 23.12.2013 v bode 4 v znení: „Za poplatok za garantovanú službu sa Provident zaväzuje pre zákazníka zabezpečiť nasledovné:

- službu prevencie kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického upozornenia a/alebo listového upozornenia na omeškanie s uhradením sumy splatnej podľa tejto Zmluvy.
- podporu prostredníctvom zákaznickej telefonической linky 0850111104 a kontaktných centier na pobočkách Providentu, ktoré sú Zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách uvedených na webovom sídle www.provident.sk <<http://www.provident.sk>>, v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach Zákazníka podľa tejto Zmluvy.
- službu vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so Zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia,
- službu poskytovania Karty splátok Zákazníkovi, ako pomôcku na vedenie záznamov o platbách podľa tejto Zmluvy,
- na základe písomnej žiadosti Zákazníka, ktorý je v omeškaní s úhradou sumy splatnej podľa tejto Zmluvy najmenej štyri týždne, sa Provident zaväzuje akceptovať splácanie tejto sumy v osobitných splátkach, rozdelených najviac na obdobie štyroch týždňov a zároveň si neuplatniť vo vzťahu k takejto splatnej sume právo na odstúpenie od Zmluvy alebo na úroky z omeškania podľa čl. 10.“ je neprijateľná.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o zabezpečení splátok úveru zo dňa 23.12.2013 v bode 1.2 „Zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1.1 zaplatí Poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 515,00 EUR.. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 8,58 EUR a poslednú splátku vo výške 8,78 EUR počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky Poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy. Celková odmena predstavuje odplatu pre Poskytovateľa za to, že Zákazník bude môcť spotrebiteľský úver splácať v hotovosti priamo v mieste svojho trvalého bydliska alebo na inom mieste podľa zmluvy, ktoré mu práve vyhovuje a Poskytovateľ zabezpečí prevzatie a doručenie peňažnej hotovosti na účely splácania spotrebiteľského úveru, pričom suma celkovej odmeny slúži Poskytovateľovi na úhradu nákladov vzniknutých pri poskytovaní služby, ktorými sú cestovné výdavky, telekomunikačné výdavky a odmena pre poverených pracovníkov a tvorí vlastný príjem Poskytovateľa.“ je neprijateľná.

IV. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 26.9.2016 domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 819,37 eura. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 23.12.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 570344955 (ďalej aj ako „Zmluva“). Žalovaný mu poskytol bezúčelový úver vo výške 1.000,- eur. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba vo výške 22,38% a poplatok za garantovanú službu vo výške 201,- eur. Celková čiastka, ktorú mal zaplatiť žalovanému predstavovala čiastku 1.345,- eur. Zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o zabezpečení splátok úveru, podľa ktorej mal zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok, odmenu vo výške 515,- eur. Spolu mal za sumu 1.000,- eur, zaplatiť 1.860,- eur (86%). Žalovanému uhradil sumu 1.819,37 eura. Ďalej uviedol, že Zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa žalobcu formulácia 60 týždenných splátok nespĺňa požiadavku vyjadrenú v zákone. Z predmetnej zmluvy nie je zrejme, kedy nastáva konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Významom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len ako „ZoSÚ“) je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške, ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaja, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať. Pokiaľ teda samotná zmluva o úvere ani všeobecné úverové podmienky údaje o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahujú, nemožno mať za to, že tento nedostatok možno nahradiť na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami zo spotrebiteľskej zmluvy dostupných údajov. Konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia KSBB 16Co/315/2012 z 20.12.2012, KSZA 5Co/286/2014 z 27.5.2014 a KSPO 6Co/155/2014 z 25.6.2015. Bezdôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi jeho platbami t.j. 1.819,37 eura a výškou úveru 1.000,- eur, teda 819,37 eura. O tom, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil sa dozvedel od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, v mesiaci september 2016, kedy sa na neho obrátil so žiadosťou o poradenstvo ohľadom zmlúv žalovaného. Títo ho informovali o tom, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere musia mať náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch a v prípade, že neobsahujú predpísané náležitosti sú v zmysle zákona bezúročné a bez poplatkov. Vo vzťahu objektívnej premlčacej doby, Krajský súd Prešov a Žilina vo viacerých rozhodnutiach posúdili konanie dodávateľov, ako úmyselné konanie vedúce k bezdôvodnému obohateniu tým, že nedávajú svoje zmluvy do súladu so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Objektívna premlčacia doba je 10 ročná.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že v zmluve o úvere sa na dvoch miestach nachádza zmluvné ustanovenie, ktoré uvádza, že „Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. deň 60 týždňa po dni uzavretia Zmluvy.“ Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že v zmluve o úvere sa nachádza presná časová špecifikácia jedného konkrétneho dňa, kedy dôjde ku konečnej splatnosti úveru a v Zmluve nie je termín konečnej splatnosti vyjadrený neurčitou formuláciou „60 týždenných splátok“, ale presnou formuláciou „7. deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy o úvere“. Uvedené ustanovenie nemá iný význam ako naplniť zákonnú náležitosť o určení termínu konečnej splatnosti, preto tu ani žiadny nedostatok, ktorý by bolo treba akokoľvek nahrádzať či odvodzovať nevznikol. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ nevyžaduje, na rozdiel od iných ustanovení tohto zákona, uvedenie dátumu, ale vyžaduje len uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. V slovenskom jazyku pritom nie sú pojmy „termín“ a „dátum“ synonymami (viď Krátky slovník slovenského jazyka. 4. dopí, a upr. vy d. Bratislava: Veda 2003. 985 s.), čo vyplýva priamo aj zo ZoSÚ, keď zákonodarca používa tieto pojmy odlišne v rovnakom právnom predpise. Žalovaný poukázal nálež

Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014, podľa ktorého: „Prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti), ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu.“ Právna úprava, vrátane § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ nestanovuje presný formát pre naplnenie tejto zákonnej náležitosti, no vzhľadom na nevyhnutnú všeobecnú požiadavku určitosti právnych úkonov je podľa žalovaného potrebné vychádzať z toho, že aj splnenie tejto zákonnej náležitosti musí byť určité a to v podobe presného určenia času. Žalovaný zvolil formát vyjadrenia konečnej splatnosti ako konkrétny jeden nezameniteľný deň, určený aj pomocou týždňov, podľa toho ako dlho si zákazník želá predmetný úver splácať. Vzhľadom na absenciu presného zákonného určenia zvolil formát tohto vyjadrenia, ktorý je podľa jeho skúseností pre jeho zákazníkov najvhodnejší. Argumentácia žalobcu je tiež v rozpore s európskou právnou úpravou, pretože smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48"), na rozdiel od predchádzajúcej smernice Rady 87/102/EHS, zavádza tzv. maximálnu harmonizáciu, čiže požiadavku na prijatie takej vnútroštátnej právnej úpravy, od ktorej sa nemožno odchýliť, čo má za následok, že výklad tohto ustanovenia tak, ako ho prezentuje žalobca neobstojí. Čl. 10 ods. 2 smernice nie je presne premietnutý do § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES má priamy účinok a je potrebné dať prednosť aplikovaniu čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES namiesto extenzívneho žalobcovho výkladu § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch je potrebné vždy aplikovať v súlade so smernicou 2008/48/ES a to aj s poukazom na názor Súdneho dvora: „pokiaľ ide o úlohu vnútroštátneho súdu v konaní medzi súkromnoprávnymi subjektmi, v ktorom sa zdá, že dotknutá vnútroštátna právna úprava je nezlučiteľná s právom Únie, Súdny dvor rozhodol, že je úlohou vnútroštátnych súdov zaručiť súdnu ochranu vyplývajúcu pre osoby podliehajúce súdnej právomoci z ustanovení práva Únie a zabezpečiť jej uplatnenie v celom rozsahu" (rozsudok Seda Kúckuveci, C-555/07, bod 45). Rovnaké stanovisko k výkladu smernice 2008/48/ES z hľadiska súladu s vnútroštátnou právnou úpravou zastávajú aj Európska komisia. Slovenská republika a Nemecká spolková republika, ako aj generálna advokátka Súdneho dvora Eleanor Sharpston, ktoré boli prezentované v konaní pred Súdnym dvorom vedenom pod sp. zn. C-42/15 (vec Home Credit Slovakia, a.s. proti Klára Bíroová). Žalovaný ďalej poukázal na to, že motivácia a dôvod žalobcu je v priamom rozpore aj s ústavnými princípmi, ako aj samotnými zásadami súkromného práva, a to zásadou zmluvnej voľnosti garantovanej § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zásadou pacta sunt servanda, ochranou autonómie zmluvných strán garantovanou čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, princípom ochrany nadobudnutých práv a právnej istoty) a zákazu prehnaného formalizmu. Súčasne žalovaný považuje dôvod uvádzaný žalobcom za bagateľný, ktorý z hľadiska vôle zmluvných strán ako dôvod pre bezplatnosť zmluvy o úvere nemôže obstáť. Výklad žalobcu je ďaleko za hranicou formálnosti, čo je neprípustné. Žalovaný ďalej uviedol, že nikdy neprijal od žalobcu žiadne plnenie, ktoré by nezodpovedalo ich vzájomnej písomnej dohode a teda relevantnému právnomu titulu, čím je vylúčené, že by sa žalovaný mohol bezdôvodne obohatiť. Žalobca zo zmluvy o úvere, ktorá je predmetom tohto konania nikdy neuhradil žalovanému sumu vo výške 1.819,37 eura ako to uvádza vo svojej žalobe, ale len sumu vo výške 1.313,88 eura. K zmluve o zabezpečení splátok úveru uviedol, že táto nemá s predmetom konania, tak ako si ho stanovil samotný žalobca, žiadny súvis. Na základe zmluvy o zabezpečení splátok úveru, poskytuje žalovaný svojim zákazníkom, ktorí sa rozhodnú túto ponuku využiť, splácanie splátok úveru priamo v ich domácnosti (ďalej len „doplnková služba“). Zmluva o zabezpečení splátok úveru je samostatnou akcesorickou zmluvou k zmluve o spotrebiteľskom úvere, no nie je podmienkou získania úveru. Zmluva o zabezpečení splátok úveru obsahuje ustanovenia o predmete plnenia (čl. I, bod 1.1) a jeho cene (čl. I, bod 1.2), pričom obe sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Doplnková služba je nadštandardnou službou a je spoplatnená (ako je zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zrejmé, zákazník môže bez tejto služby splácať splátky úveru na účet žalovaného - platobné údaje sú presne uvedené v zmluve o úvere a to v dolnej polovici prvej strany zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Ani prípadná bezúročnosť a bez poplatkovosť príslušnej hlavnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemá žiadny vplyv na obsah akcesorickej zmluvy o zabezpečení splátok úveru, vrátane jej dojednanej odmeny.

3. Podaním zo dňa 13.3.2017 žalobca rozšíril žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a to poplatku za garantovanú službu a zmluvnú podmienku v Zmluve o zabezpečení splátok úveru v

bode 1.2.. V uvedenom podaní žalobca uviedol, že v spotrebiteľskej zmluve je uvedená RPMN v úrovni 70,38 %. Žalovaný mu poskytol nesprávnu výšku RPMN, pretože do jej výpočtu nezarátal aj poplatok za zabezpečenie splátok úveru. Pri správnom zahrnutí predmetnej povinnej služby do RPMN, by táto bola vo výške 228,66 %. Ďalej uviedol, že jeho „zmluvná voľnosť“ bola obmedzená len na dohodu o výške poskytnutého úveru, pričom všetky ostatné zmluvné podmienky ako aj všetky dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou predstavujú diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Bolo mu povedané, že ak chcem získať úver, musí podpísať aj predložené listiny. Takýmto spôsobom súčasne so spotrebiteľskou zmluvou podpísal aj Zmluvu o zabezpečení splátok úveru zo dňa 23.12. 2013. Poplatok za garantovanú službu považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nerovnováha je daná skutočnosťou, že táto zmluvná podmienka netýkajúca sa hlavného predmetu plnenia a odmeny za toto plnenie je dohodnutá jednoznačne a zjavne v neprospech spotrebiteľa, keď za fiktívne a neuskutočnené služby žalovaného musí zaplatiť neprimeraný poplatok vo výške 201,- eur, pričom tento poplatok vo svojom rozsahu prevyšuje samotnú dohodu o odmene za poskytnutie celého úveru (144,- eur). Tento neprimeraný a neopodstatnený poplatok v konečnom dôsledku viac ako zdvojnásobuje jeho výdaje v súvislosti s poskytnutým úverom. Poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 201,- eur je neakceptovateľný a odporuje dobrým mravom. Závisí od výšky poskytnutého úveru, čo je dôkazom o obchádzaní neprimeranej výšky úrokov. V predmetnej verzii spotrebiteľskej zmluvy nahradil žalovaný formuláciu „poplatok za garantovanú službu“ formuláciu „administratívny poplatok“ používanú v starších verziách spotrebiteľských zmlúv. Uvedenou zmenou čo sa týka obsahu sporného poplatku sa nič nezmenilo. Predmetná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve predstavuje plnenie, ktoré nie je v záujme spotrebiteľa, ale výhradne slúži potrebám veriteľa. Žalovaný sa snaží sofistikovanými nekalými praktikami rozložiť neprimerané úroky do rôznych poplatkov a odmien za virtuálne služby. Slovnou konštrukciou pri formulovaní garantovaných služieb sa vytvára dojem výhodnosti poskytnutých služieb a spotrebiteľ môže podľahnúť tejto sofistike. Žalovaný týmto spôsobom iba zastiera plnenie v súvislosti s poskytnutím úveru, ktoré má byť obsiahnuté v úrokovej sadzbe, čím sa jej produkt stáva pre spotrebiteľa atraktívnejší. K zmluve o zabezpečení splátok úveru uviedol, že napriek svojmu zavádzajúcemu názvu zmluvou, ktorá zakladá povinnosť obchodného zástupcu osobne vyberať týždenné splátky za poskytnutý úver primárne v domácnosti dlžníka alebo na inom dohodnutom mieste. Táto služba je poskytovaná za odplatu vo výške 51,5 % z poskytnutej istiny úveru. Podľa bodu 8 a 16 na druhej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere je stanovené, že spotrebiteľ obdrží od žalovaného platobný záznam (Kartu splátok), do ktorého nebude nič vpisovať, pretože toto oprávnenie patrí výlučne obchodnému zástupcovi žalovanej, ktorý je oprávnený vyberať splátky dlžnej sumy. Uvedené ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere osvedčujú súvislosť hotovostného režimu s povinnosťou uzavrieť zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Bez prístúpenia na tento poplatok by mu požadovaný spotrebiteľský úver nebol poskytnutý. Poplatok za zabezpečenie splátok úveru je neprijateľný, pretože je netransparentný, neurčitý a neprimerane prevyšuje náklady na doplnkovú službu spojenú s hotovostným inkasovaním splátok. Navyše žalovaný týmto poplatkom obchádza správny výpočet RPMN, čím dochádza ku klamaniu spotrebiteľa a nekalej obchodnej praktike. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že uzavretie zmluvy o zabezpečení splátok úveru je nevyhnutnou podmienkou pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalovaný do zmluvy o zabezpečení splátok úveru zakomponoval odplatu, ktorá nebola individuálne dohodnutá. Výška poplatku navyše nezávisí od trasy, ktorú musí obchodný zástupca žalovaného absolvovať, ale paradoxne od výšky poskytnutého úveru. Uznesením zo dňa 27.12.2017 súd pripustil zmenu žalobu.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, svedkyne, listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere na č.l. 3-4, Zmluvou o zabezpečení splátok k úveru na č.l. 5, Protokolom platobnej histórie na č.l. 6, Vyjadrením žalovaného na č.l. 16-22, Vyjadrením žalobcu na č.l. 33-35, Informáciou o podaní návrhu na spojenie viacerých konaní žalobcu na č.l. 37, Návrhom na spojenie konania podľa § 166 CSP na č.l. 38, Vyjadrením žalovaného na č.l. 53-60, Vyjadrením žalovaného na č.l. 65-72, Ospravedlnením neúčasti na č.l. 79, Prehlásením Združenia na ochranu občana a spotrebiteľa HOOS zo dňa 31.3.2017, CD nosičom a zistil tento skutkový stav:

5. Strany konania uzatvorili dňa 23.12.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 570344955, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi bezúčelový úver vo výške 1.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať 60 týždenných splátkach po 22,42 eura, posledná splátka 22,22 eura. V Zmluve je uvedené

RPMN vo výške 70,38% a priemerná hodnota RPMN vo výške 45,94%. Strany si zároveň dohodli úrokovú sadzbu vo výške 22,38%. finančné prostriedky boli žalovanému vyplatené v hotovosti.

6. V zmluve je stanovený poplatok za garantovanú službu vo výške 201,- eur. Podľa bodu 4. obchodných podmienok za poplatok za garantovanú službu sa žalovaný zaväzuje pre zákazníka zabezpečovať nasledovné: službu prevencie kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického upozornenia a/alebo listového upozornenia na omeškanie s uhradením sumy splatnej podľa tejto Zmluvy, podporu prostredníctvom zákazníckej telefonickej linky 0850111104 a kontaktných centier na pobočkách Providentu, ktoré sú Zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách uvedených na webovom sídle www.provident.sk, v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach Zákazníka podľa tejto Zmluvy, službu vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so Zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia, -službu poskytovania Karty splátok Zákazníkovi, ako pomôcku na vedenie záznamov o platbách podľa tejto Zmluvy a na základe písomnej žiadosti Zákazníka, ktorý je v omeškaní s úhradou sumy splatnej podľa tejto Zmluvy najmenej štyri týždne, sa Provident zaväzuje akceptovať splácanie tejto sumy v osobitných splátkach, rozdelených najviac na obdobie štyroch týždňov a zároveň si neuplatniť vo vzťahu k takejto splatnej sume právo na odstúpenie od Zmluvy alebo na úroky z omeškania podľa čl. 10

7. V rovnaký deň ako Zmluvu uzatvorili strany aj Zmluvu o zabezpečení splátok úveru, podľa ktorej sa zákazník zaviazal, že za poskytnutie služby podľa odseku 1.1 zaplatí Poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 515,- eur. Zákazník sa zaviazal splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 8,58 eura a poslednú splátku vo výške 8,78 eura počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odmena bola splatná v hotovosti pri prevzatí splátky Poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastala 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy. Celková odmena predstavuje odplatu pre Poskytovateľa za to, že Zákazník bude môcť spotrebiteľský úver splácať v hotovosti priamo v mieste svojho trvalého bydliska alebo na inom mieste podľa zmluvy, ktoré mu práve vyhovuje a Poskytovateľ zabezpečí prevzatie a doručenie peňažnej hotovosti na účely splácania spotrebiteľského úveru, pričom suma celkovej odmeny slúži Poskytovateľovi na úhradu nákladov vzniknutých pri poskytovaní služby, ktorými sú cestovné výdavky, telekomunikačné výdavky a odmena pre poverených pracovníkov a tvorí vlastný príjem Poskytovateľa.“

8. Žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že so žalovaným uzatvoril viacero zmlúv. Prvá bola uzatvorená u neho doma, ďalšie uzatváral s pani U. u nich. Všetko bolo uzatvárané narýchlo. Dostal peniaze na ruku a následne chodil splátky mesačne splácať a to buď u nej doma v Kapušanoch, alebo kde sa strelí. Keď splatil jednu zmluvu, tak dostal ďalší úver. Finančné prostriedky mu boli vyplatené v hotovosti. Pri uzatváraní mu nebolo nič vysvetlené. Rovnako mu nebolo nič vysvetlené ku poplatku za garantovanú službu. Keď už splátky boli neúnosné, tak sa telefonicky informoval na ministerstve, kde mu povedali, že v každom väčšom meste sa nachádza združenie na ochranu spotrebiteľa. To sa všetko udialo niekedy v lete 2016. Ku zmluve o zabezpečení splátok úveru uviedol, že keď podpisoval zmluvu tak pani U. mu dala podpísať aj túto. Tu pri tejto zmluve mu ukázala aká bola týždenná splátka. Nakoniec uviedol, že úver nemal možnosť splácať bezhotovostne

9. Svedkyňa Z. U. pri svojom výsluchu uviedla, že keď klient požiadal o zmluvu, navštívili ho, analyzovali jeho príjmy a výdavky, oboznámili ho s obchodnými podmienkami a došlo k podpisu zmluvy. Následne klient mohol odstúpiť od zmluvy a to v lehote 14 dní, neskôr v lehote 30 dní. Klient mohol požiadať o to, aby mu boli finančné prostriedky vyplatené ihneď v hotovosti, alebo na účet, čo bol pomalší spôsob. S vyplatením v hotovosti súviselo to, že klienta mal navštevovať obchodný zástupca každý týždeň na výber splátok. Ak klient nemal peniaze, tak sa prispôsobili tak, že sa odložila splátka. Podľa tejto zmluvy boli finančné prostriedky vyplatené v hotovosti. Zmluva o zabezpečení splátok bola súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pôžička bola vyplatená v domácnosti. Svedkyňa nemala problém navštíviť žalobcu a vybrať splátky, avšak keď jej tento zavolať, že jej splátku donesie, tak s tým nemala problém. Ďalej uviedla, že pokiaľ by sa dohodlo, tak mal možnosť splácať úver aj bezhotovostne. Ku poplatku za garantovanú službu uviedla, že v tomto poplatku boli zahrnuté všetky náklady s uzatvorením zmluvy. Jednalo sa o všetky náklady, ktoré sa týkajú tejto pôžičky.

10. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

11. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1,2, 5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v ZoSÚ Tento právny predpis v § 1 ods. 2 definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa § 2 písm. d/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 2 písm. a) a b) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 9 ods. 10 ZoSÚ, veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/>>, osobitného zákona 18a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

17. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

19. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa § 3 ods.1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

21. Podľa § 567 ods.1 OZ, dlh sa plní na mieste určenom dohodou účastníkov. Ak nie je miesto plnenia takto určené, je ním bydlisko alebo sídlo dlžníka.

22. Podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

23. Podľa § 298 ods.2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

24. Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

25. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

27. Podľa § 100 ods.1, 2, 3 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

28. Podľa § 107 ods. 1,2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

29. Podľa § 3 ods.1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

30. Uzavretú zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalobcovi ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcu, ktorá obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť, ani neovplyvnila. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

31. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 26.9.2016 domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 819,37 eura a po rozšírení žaloby aj určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

32. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia tak vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že v Zmluve je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 19 ods. 2 ZoSÚ na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Podľa § 2 písm. g) ZoSÚ, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Na základe uvedeného mal žalovaný do výpočtu RPMN zahrnúť aj poplatok za službu zabezpečenie splátok úveru. Z vykonaného dokazovania a to z výsluchu žalobcu a svedkyne Z. U. vyplynulo, že súčasťou Zmluvy bola aj zmluva o zabezpečení splátok úveru. Žalobca na to, aby dostal finančné prostriedky v hotovosti musel uzatvoriť aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Ak teda žalobca bol povinný uzavrieť aj túto doplnkovú službu, poplatok za ňu sa musel zahrnúť do RPMN a teda RPMN v Zmluve je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa.

33. Súd ďalej z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná Zmluva neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda jednoznačná špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. V zmluve sa síce nachádza, že konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. deň 60 týždňa po dni uzavretia Zmluvy, avšak takúto formuláciu konečnej splatnosti súd považuje za nedostatočnú, keďže neposkytuje spotrebiteľovi jasný údaj o tom, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Aj Súdny dvor vo svojom rozhodnutí pod sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Klára Bíroová uviedol, že síce nemusí byť nutne uvedený konkrétny dátum splatnosti splátok, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Súd má za to, že formulácia 7. deň 60 týždňa po dni uzavretia Zmluvy neumožňuje spotrebiteľovi sa jednoducho, bez zložitých výpočtov a k tomu potrebných pomôcok dopracovať k presnému dňu konečnej splatnosti. Nie je ani zrejmé, či splatnosť začína plynúť nasledujúci deň po uzatvorení Zmluvy alebo už v deň uzavretia Zmluvy a teda aj takáto neurčitá formulácia spôsobuje to, že spotrebiteľ sa nemôže jednoducho dopracovať k konečnej splatnosti.

34. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.000,- eura, pričom tento žalovanému poukázal úhrady v celkovej výške 1.819,37 eura. Žalovaný sa teda na jeho úkor bezdôvodne obohatil o sumu 819,37 eura, preto je povinný uvedené bezdôvodné obohatenie vydať. Súd preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 819,37 eura.

35. Vo vzťahu k neprijateľnej zmluvnej podmienke a to poplatku za garantovanú službu súd uvádza nasledovné. Poplatok za garantovanú službu bol v Zmluve stanovený pevnou sumou vo výške 201,- eur. V obchodných podmienkach bolo aj stanovené čo má tento poplatok predstavovať, pričom možno konštatovať, že sa jedná o poplatok za správu úveru a odklad splátok úveru. Súd tento poplatok posúdil a dospel k záveru, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku a to z dôvodu rozporu s § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie zákona. Obchádzanie zákona videl súd v tom, že dojednaním poplatku za garantovanú službu, prevyšujúceho úrok, nie je ničím iným ako snahou obísť ustanovenia o tom, že výška úrokov pri úvere nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a zároveň mal spôsobiť neúmerne navyšovanie úveru. V čase uzavretia zmluvy právnym predpisom nebola stanovená resp. obmedzená výška úroku pri úveroch. Z rozhodnutí súdov Slovenskej republiky je však zrejmé, že dojednanie úrokov v neprimeranej výške bolo a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Zrejme to bolo motívom pre žalovaného vyhnúť sa takémuto posúdeniu cez stanovenie poplatku za garantovanú službu. Ani samotná obchodná zástupkyňa, ktorá so žalobcom uzatvárala Zmluvu nevedela, čo tento poplatok má predstavovať, keď na otázku, aby sa vyjadrila k poplatku za garantovanú službu, uviedla, že v tomto poplatku boli zahrnuté všetky náklady s uzatvorením zmluvy a na ďalšiu otázku, či vie čo je poplatok za garantovanú službu, uviedla, že sa jedná o všetky náklady, ktoré sa týkajú tejto pôžičky. Z tohto teda nepochybné vyplýva, že žalovaný iba nahradil administratívny poplatok, ktorý bol už vyhlásený za neprijateľnú zmluvnú podmienku, termínom poplatok za garantovanú službu, pričom do obchodných podmienok dal iba formálne služby, ktoré sa sudu javia ako správa úveru (podľa § 9 ods. 10 ZoSÚ - veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov za správu) a odklad splátok, pri ktorom spotrebiteľ nevie, či túto službu v budúcnosti využije a za ktorú ma platiť poplatok. Takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľná.

36. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v zmluve o zabezpečení splátok, tak odmena za službu bola stanovená vo výške 515,- eur, ktorú sa žalobca zaviazal splácať v 60 pravidelných týždenných splátkach po 8,58 eura a posledná splátka 8,78 eura. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že zmluva o zabezpečení splátok úveru je samostatnou akcesorickou zmluvou k zmluve o spotrebiteľskom úvere, no nie je podmienkou získania úveru. Zmluva o zabezpečení splátok úveru obsahuje ustanovenia o predmete plnenia (čl. I, bod 1.1) a jeho cene (čl. I, bod 1.2), pričom obe sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Doplnková služba je nadštandardnou službou a je spoľatná. Toto jeho tvrdenie je však v rozpore s vykonaným dokazovaním, kde z výsluchu žalobcu a svedkyne Z. U. vyplynulo, že súčasťou Zmluvy bola aj zmluva o zabezpečení splátok úveru. Žalobca na to, aby dostal finančné prostriedky v hotovosti musel uzatvoriť aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Nemožno preto pripustiť obídanie ochrany spotrebiteľa tým, že sa forma splácania úveru, vyčlení do samostatnej zmluvy a tváriť sa, že ide o samostatnú zmluvu so samostatnou cenou, ktorá by práve preto, že nie je súčasťou textu Zmluvy, nemala podliehať kontrole v rámci ochrany spotrebiteľa. Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 567 ods. 1 OZ, dlh sa plní na mieste určenom dohodou účastníkov. Ak nie je miesto plnenia takto určené, je ním bydlisko alebo sídlo dlžníka. Zo zákona teda vyplýva, že dlh sa platí, ak sa nedohodnú inak, v mieste bydliska dlžníka (spotrebiteľa). Súdny dvor v bode 68 rozsudku C-415/11 uviedol: „Ako uviedla generálna advokátka v bode 71 svojich návrhov, pri otázke, či podmienka spôsobuje „značnú nerovnováhu“ v právach a povinnostiach strán vyplývajúcich zo zmluvy na škodu spotrebiteľa, treba predovšetkým zohľadniť právne predpisy uplatňované vo vnútroštátnom práve v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami v tomto zmysle. Na základe takejto porovnávacej analýzy môže vnútroštátny súd posúdiť, či a prípadne do akej miery je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Okrem toho sa zdá, že na tieto účely je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska prostriedkov, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok. Pokiaľ ide o otázku, za akých okolností dôjde k takejto nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery“, treba konštatovať vzhľadom na šestnásté odôvodnenie a ako v podstate uviedla aj generálna advokátka v bode 74 svojich návrhov, že, vnútroštátny súd má na tento účel preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorí zaobchádzajú so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní.“ Žalobca mal platiť odmenu za službu, ktorou žalovaný vyberá splátky v jeho mieste bydliska (aj keď sa tak nedialo), vo výške 51,5% poskytnutých peňažných prostriedkov, ktorá viac ako 3 - násobne prevyšuje dohodnutý úrok v zmluve o spotrebiteľskom úvere, pričom z ustanovenia § 567 ods. 1 OZ mu takéto právo vyplýva bezplatne. Je nepochybné, že žalobca by nesúhlasil s takouto podmienkou

po individuálnom dojednaní, pokiaľ by mal vedomosť o tom, že táto služba by mala byť zadarmo a teda takouto zmluvnou podmienkou dochádza k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Dojednanie odplaty zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je potrebné uviesť, že žalovaný týmto spôsobom obchádza výpočet RPMN, pretože odmena za túto službu sa nezahŕňa do RPMN a týmto je vlastne spotrebiteľ klamaný na výške RPMN. Navyše súd aj z vlastnej činnosti má vedomosť o tom (napr. konanie 20C/169/2014), že odplata je stanovená vždy vo výške 51,5% poskytnutých peňažných prostriedkov. Nie je teda zrejmé, prečo za hotovostný výber splátok mal vyššiu sumu pri poskytnutí totožnej služby zaplatiť ten, kto dostal vyšší úver. Okrem toho žalovaný musí platiť odmenu a to aj v prípade, keď sám donesie žalovanému finančné prostriedky a teda žalovaný nemá s tým žiadne výdavky. Súd je preto toho názoru, že zmluvná podmienka v zmluve o zabezpečení splátok spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľná.

37. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 9.11.2017 vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Súd túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania bezdôvodného obohatenia. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na premlčanie aplikovať ust. § 107 OZ. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. Z vykonaného dokazovania a to z výsluchu žalobcu a prehlásenia združenia na ochranu občana HOOS súd zistil, že žalobca sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedel až v mesiaci september 2016, kedy doložil podklady týkajúce sa žalovaného a združenie ho informovalo o náležitostiach spotrebiteľských zmlúv, o neprimeraných odplatách a úrokoch za úvery a o rozhodnutiach súdov. V danom prípade súd zastáva názor, že sa nejedná o jednoduchú právnu otázku, ktorú priemerný spotrebiteľ (žalobca) vie posúdiť už pri podpise zmluvy, a preto nemá dôvod neveriť žalobcovi, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až od vyššie spomínaného združenia. Navyše ak by žalobca mal vedomosť o bezdôvodnom obohatení už pri platení jednotlivých splátok tak je nelogické, aby splatil úver v plnej výške. Ak teda žalovaný nepreukázal, že sa žalobca dozvedel o bezdôvodnom obohatení skôr, súd vychádzal z predloženého prehlásenia združenia na ochranu občana HOOS. Žaloba bola podaná na súd dňa 26.9.2016, t.j. v 2 ročnej subjektívnej premlčacej dobe. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu tak žalobca prvýkrát zaplatil žalovanému platbu nad poskytnutý úver dňa 7.8.2014 a žaloba bola podaná dňa 26.9.2016, t.j. v 3 ročnej objektívnej premlčacej dobe. Nárok žalobcu teda nie je premlčaný.

38. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného o neprípustnosti takéhoto určovacieho žalobného návrhu, keďže došlo k pripusteniu osobitnej žaloby o určenie právnej skutočnosti, ktorou je neprijateľnosť zmluvnej podmienky alebo nekalej obchodnej praktiky, tieto však musia byť nezávislé od okolností konkrétneho prípadu (abstraktná kontrola). Zavedenie osobitného konania podľa § 301 CSP neznamena, že spotrebiteľ sa nemôže domáhať neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. januára 2017, sp. zn. 6 Ndc 20/2016). Aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 18Co/120/2017 pripustil, že spotrebiteľ sa má možnosť domáhať určenia neprijateľnej podmienky. Súd taktiež poukazuje na § 298 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná..

39. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, a preto súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

40. V konaní žalovaný poukazoval na podaný návrh na spojenie vecí v konaní 25Csp/86/2016, ktoré medzi stranami začalo najskôr. K tomu súd uvádza, že o spojení konaní rozhodne ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr. Nakoľko ku dňu konania pojednávania nebolo rozhodnuté o spojení vecí, súd z dôvodu hospodárnosti vec prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).